

[Boligministeren]

mæssig art, den geografiske placering, i store byområder og i små byområder og på landsplan, ønsker vi at tilgodese.

Men jeg må også sige, at vi er i en lærefase. Det er ikke uden problemer for os i Boligministeriet at fordele kvoterne, når vi tager i betragtning, at de skal være bindende. Meningen er, som vi ved, at det skal kunne opfattes som noget, der ligner en rimelig grad af bindende tilsagn, så kommuner og beslutningstagere kan disponere efter det. Men ingen tvivl om, at meningen er, at man tilgodeser så mange aspekter som overhovedet muligt.

Hr. Estrup spørger også, om man kan fortælle, om vi kan få undersøgt, hvordan støtten egentlig fordeler sig på de forskellige boligtyper. Hertil kan jeg sige, at det er en af de arbejdsopgaver, det omtalte Ølgaard-udvalg har. Når man ser på spændinger i hele boligsektoren, hvordan er så egentlig ressourceanvendelsen set fra samfundsøkonomisk side på forskellige boligtyper? Her kan jeg fortælle, at udvalget har fuldstændig frie hænder. Den gruppe, der er nedsat, bestemmer selv, hvor de lægger deres tyngde, og hvad de vil undersøge. Der er ingen bindinger af politisk art.

Fru Pia Kjærsgaard spørger, om realkrediten skal bidrage i forbindelse med akkord-aftaler og lign., hvor der har været kriser og manglende mulighed for at betale udgifterne. Det er ikke noget nyt. Sådan har vi det allerede i dag, hvor realkrediten indgår, og sådan skal det også fortsat være, at alle er med, alle bidrager til at finde ansvarlige løsninger.

Med hensyn til ansvarlige løsninger ønsker jeg at tilbagevise det, når fru Pia Kjærsgaard siger, at det her går ud på, at alle uansvarlige selskaber skal hjælpes gennem denne ordning. Nej, det er ikke meningen, at vi skal hjælpe uansvarlige selskaber. Meningen er, at vi med denne ordning hjælper de afdelinger, hvor det er beboersammensætningen, der har gjort det meget svært f.eks. at få udlejet samtlige lejligheder, hvor det er den struktur, der er i det pågældende område, der gør, at der er stor udskiftning, at der kommer mange ind, og at der kommer mange ud.

Det er hele det skisma, der skal løses op for, så beboelsen, de blokke, der kan være tale om, bliver mere attraktive også for den gruppe af borgere, som bliver anvist over det

kommunale anvisningssystem. Det er ikke for at afhjælpe uansvarlighed. Det er for at hjælpe på det problem, at beboersammensætningen har medført manglende økonomi i afdelingerne.

Hr. Albrechtsen spørger til den løsningsmodel, hvorefter halvdelen af det pligtige beløb til moderniseringsfonden afleveres. Dertil er der at sige, at i John Winther-udvalget sidder også Boligselskabernes Landsforening, og det, vi til fulde her følger, er den enighed, som kom til udtryk i udvalget, også med hensyn til at anvende midlerne på denne måde.

Om moderniseringsfonden kan man ikke sige, at midlerne ville vende tilbage til de lejere, der havde været med til at betale dem. De ville også gå til den dårligste del af boligmassen i den almennyttige sektor, lige så vel som disse midler går til den del, som måske er hårdest ramt. I det solidaritetsprincip ser jeg ikke noget problem.

Vi skal huske, at som en tommelfingerregel er det 75 pct. af lejerne ydelser, der i det væsentlige betales via boligsikring, så der er altså også her det sociale engagement.

Jeg må lige anholde det, når hr. Albrechtsen siger, at ejerboligen får seks gange så meget i støtte, som der bruges til lejeboligen. Man er nødt til at vurdere det bolig for bolig, og når Ølgaard-udvalget engang er færdig med sit arbejde, kan man se, hvor meget man egentlig giver i støtte til den enkelte bolig, hvor meget man giver til lejligheden. Det er klart, at man kan få store tal frem vedrørende én gruppe, hvis der især er mange ejerboliger i den gruppe i forhold til lejersiden, og det er vel det, der er tale om, når man ser det materiale, der foreligger.

Men jeg er glad for de tilsagn om støtte til lovforslaget, der er kommet, og jeg håber, vi kan få en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot ganske kort svare på nogle af de ting, boligministeren sagde.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at SF går ind for et højere skattetryk for så vidt angår den andel, ejere af boliger yder, til at løse dette lands sociale problemer i forhold til dem, der bor til leje, og dem, der bor almennyttigt. Vi synes, at det ville være en